

Békehírmők

1999. FEBRUÁR 28.

ALAPÍTVÁ: 1895

XCIII. ÉVF. 9. SZÁM

Az Ige – Isten megelevenítő beszéde

Hat évvel ezelőtt történt, hogy egy belgyógyászati vizsgálat után a főorvos behívott az irodájába, és megrendült hangon közölte velem, hogy leleteim alapján semmi jóval nem biztathat, sőt a legrosszabbra is fel kell készülnöm. Feldúltan, kavargó gondolataimmal küszködve érkeztem haza. Elővettem a Bibliámat és imádkoztam: – „Uram, szeretném tudni a véleményedet arról, amit mondtak nekem. Kérlek, szólj hozzám Igéd által.” Találomra kinyitottam a Bibliát a 16-ik zsolnárnál, ahol a következőket olvastam: „...örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztonságban lakozik. Mert nem hagyod lelkemet a Seolban; nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson” (Zsolt 16:10–11). Pár másodpercnyi örömmujongás után, mintha csak a fülemben kiabálta volna valaki, jött a kisértő gondolat: „Ó, ez csak véletlen volt!” Ekkor kikerestem a napi igét az Ahítatból, és azt is elolvastam: „*Ne félj; én vagyok az első és az utolsó, és az élő; pedig halott valék, és imé élek örökkön örökké. Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai!*” (Jel 1:17–18) Ezután térdre roskadva, könnyek között csak annyit tudtam mondani: – „Én Uram és én Istenem!” És imádtam Őt, aki még a halál árnyékának völgyében is fogja a kezemet és meg tud vidámitani, aki élő szavával megelevenít, lelkembe új erőt önt, amikor elcsüggedek.

Megtérésem óta hiszek Isten szavának a megelevenítő erejében. Hiszem, hogy a teljes Írás Istentől ihletett, hogy tévedhetetlen és tökéletesen megbízható, történelmileg és kronológiailag hiteles. Hiszem, hogy az Ó- és Újszövetségben leírt természetfeletti események és csodák szó szerint megtörténtek, és Isten hatalmát voltak hivatva bizonyítani. Hiszek a hirdetett evangélium erejében, ami ma is Istennek hatalma az emberek üdvösségére.

Erre azt mondhatják sokan, akik olvassák a cikket, hogy: „Mi is hiszünk, de ettől még nem kell a hitvallásunkat a Békehírmőkben közzé tenni.”

Ha a Bibliához való viszonyulásunk egyértelmű lenne, nem kellene ilyeneket leírni. De a realitás egy kicsit más. Sajnos ma is szembe kell nézni azzal, amit Pál apostol már az efézusi előjáróknak

előre megmondott: „...sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek...” (ApCsel 20:30). Azért, hogy kételyt támasszanak hinni akaró emberek szívében az isteni kijelentés megbízhatóságával kapcsolatban. Pál apostol szerint arra hívtunk, hogy lerontsuk azokat az okoskodásokat és magaslatokat, amelyek Isten ismerete ellen emeltetnek (2Kor 10:5). E téma kapcsán jut eszembe az az evangéliumi történet, amikor Péter, a jó szándékú, buzgó tanítvány félrevonja Jézust, a testé lett Igét, és kezdi dorgálni, mert a Messiás halála és feltámadása nem fért bele az ő emberi elképzeléseibe.

Mi baptisták, a „bibliás felekezet”, hiszünk és tudjuk, hogy a Biblia nem emberi elgondolás, elképzelés vagy vélemény az Istenről, hanem Istennek a kijelentése, kinyilatkoztatása önmagáról az emberek számára. Isten amikor önmagát kijelenti, nem vitatémát akar támasztani az emberek között egy tantétellel vagy egy filozófiai munkával. Hanem bele akar szólni mindnyájunk életébe, és irányítani akarja azt. Feddeni, tanítani, az igazságban nevelni akar, hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített (2Tim 3:16–17). A Biblia kritizálása, látásom szerint, a már említett Jézus megdorgálásának a kategóriájába esik. Nem összezavarni és kételyt támasztani akar bennünk az Úr, hanem bizonyosságot adni. Isten mindentudása alatt értjük azt is, hogy tévedhetetlen és igazmondó. A ködösítés és a kételytámasztás annak a szándéka, aki már az Édenben is azt kérdezte az embertől: – „Csakugyan azt mondta az Isten..?”

Úgy gondolom, méltó, hogy a Biblia Évében nyíltan beszéljünk ezekről a dolgokról, „*mint akik nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg az Isten Igéjét, de a nyilvánvaló igazsággal kelletjük magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt*” (2Kor 4:2).

A Biblia Évében engedjük és akarjuk azt, hogy az Ő beszéde, amely lélek és élet, hozzon soha eddig nem tapasztalt lelki elevenséget gyülekezeteinkbe és személyes életünkbe, Ámen.

Lukács János
lelkipásztor

A Lélek vezessen

Mit ér a szó, a holt betű,
ha a Lélek nem hatja át?
A Lélek vezessen téged,
ha olvasod a Bibliát.

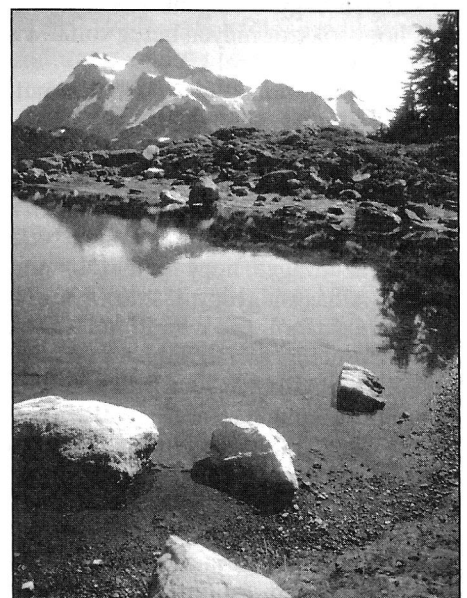
Mert „öl a betű”... önmagában
okoskodás és bölcsélet,
de a Szentlélek hatására
a holt betűből Ige lett,

és ha az Ige hatni kezd,
árad belőle fény, erő,
vigasztalás, újult élet,
bizalom, nagy hit, vakmerő...

S a régi könyv mind Ige lesz,
amely enni és inni ad...
Olvasd hát, de így olvassd
naponként majd a Bibliát.

És amin csak mosolyognak
múló világunk bölcsői,
életedben megteremnek
a Szentlélek gyümölcsei.

Fejlesztés András

Kik a baptisták és mit akarnak?

A Magyarországi Baptista Egyház missziós hitvallása, látása, céljai és fölhívása a lelki munkára

I. A Magyarországi Baptista Egyház Isten kegyelméből, Jézus Krisztus fősege, a Biblia útmutatása és a Szentlélek vezetése nyomán végzi missziós szolgálatát hazánkban. A Magyar Baptisták Világszövetségének alapító tagjaként feladatának tekinti a határon túli és a szétszórtságban élő magyarság közötti missziót, beleértve a szükséges anyagi támogatást is. Jézus Krisztus misszióparancsa értelmében – amikor erre mód nyílik – a világ bármely pontján igyekszünk szolgálni (pl. Albánia, Bulgária, Csecsenföld vagy Dél-Amerika, Afrika stb.), azonban elsődlegesen népünk között. A politikai határokon felülemelkedve, magyaroknak, magyarul igyekszünk hirdetni az evangéliumot – bárhol is éljenek.

Minden erőnkkel azon dolgozunk, hogy egyre többen ismerjék meg Jézus Krisztust mint Megváltót.

II. Látásunk

Az egyház (eklézsia) Jézus Krisztus teste, amely gyülekezetekben él. A tagok az Úrhoz mint főhöz, egymáshoz mint testvérekhez kapcsolódnak.

Bibliai normák szerint kell élnie gyülekezeteinknek, és működni egyházunknak. Nagyobb hangsúlyt kell tennünk a szeretetből fakadó intésre és fegyelmezésre. Az Úr Jézus által megjelölt, egyedül célravezető keskeny útról nem térhetünk le se jobbra, se balra, senki kedvéért. Nem engedhetünk meg magunknak sem teológiai sem etikai lazaságot, kalandorságot. Nem lehetünk bizonytalanok. Alázatos, hitvalló, örvendező, de terhet is vállaló, gyakorló tanítványok képesek csak hitelesen képviselni Krisztus Jézust.

III. Céljaink

1. Célunk a magyarországi baptista gyülekezetek megerősítése és fölkészítése egy a mainál sokkal aktívabb evangélizációs munkára.

2. Célunk az alvók fölébresztése, a megtérők tanítvánnyá tétele, a helyi viszonyoknak megfelelő oktatási formák bevezetése.

3. Célunk tanítók képzése. Ha nem leszünk képesek valóra váltani azt az ősi missziós alapelvet, miszerint „minden baptista egy misszionárius”, akkor semmi esélyünk sincs arra, hogy Isten használjon bennünket népünk hatékony evangélizálása tekintetében.

4. Célunk fölébresztetni a felelősségtudatot a hívőkben azok iránt, akik elveszettek. Miért nem zavarja, nyugtalanítja sokkal jobban a hívőket az, hogy magyarok e hazában és határainkon kívül millió

számra ateisták vagy csak névleg keresztények? Azért, mert a megmentettség tudata meggyengült, az üdvösség fénye megszükkült, azért, mert lassan nincs különbség életforma tekintetében hívők és nem hívők, megváltottak és elveszettek között! (Úszni nem tudó ember aligha tud kimenteni valakit a zajló folyóból, de még az épphogy úszni tudónak sincs sok esélye erre. A hívőknek „profi” lélekmentővé kell válniuk ahhoz, hogy eredményes legyen a misszió!)

5. Célunk rádöbbsenteni a hívőket arra, hogy aki csak önmagát igyekszik megtartani, az elvesz. Áldozatos, mentő szeretet nélkül elképzelhetetlen az eredményes lélekmentés!

6. A megerősödő nagyobb gyülekezetek mellett és olyan településeken, ahol nincs misszió, 2000 végéig 200 új biblia-tanulmányozó missziós házi csoportot szeretnénk létrehozni.

7. Szeretnénk 2000 végéig a missziós csoportokból legalább 20 gyülekezetet alapítani.

8. Szeretnénk állandó imacsoportokat létrehozni gyülekezeti szervezésben. Imádkozni kell az elveszettekért, az evangélium győzelméért, de azért is, hogy gyülekezeteink tagjai újra (vagy először!) átéljék az Úrral való találkozást. A misszióért elkötelezett, odaszánt életű testvéreket arra kérjük, hogy egyenként és csoportosan imádkozzanak céljaink eléréséért.

IV. Mit teszünk?

1. Terveket készítünk (és azokat közreadjuk) a baptista misszió hatékonyabbá tétele érdekében.

2. 1999-ben 10.000 Bibliát juttatunk el olyanoknak, akiknek még soha nem volt Bibliájuk, és érdeklődnek Isten dolgai iránt.

3. Biblia-napokat szervezünk (és az egyes gyülekezeteket is kérjük erre), melyeken bemutatjuk Isten Igéjét, akár a különféle fordításokat, hangkazettákat, filmeket stb., megszólaltatunk énekeket és verseket, amelyek a Bibliáról tesznek bizonyosságot.

4. Új evangéliumi énekeket teszünk közzé, amelyek a Lélek által képesek megszólítani az egyszerű barátkozókat, fiatalokat és időseket, amelyek könnyen tanulhatók, s amelyek alkalmasak arra, hogy jól rögzüljenek a szívben is.

5. A Békehírnökben minden beküldött közérdekű és buzdító missziós hírt, bizonyágtételt megjelentetünk (rendkívül kevés érkezik!). Rendszeresen közöljük a missziós év eseményeit.

6. Evangélizációs videofilmeket bizto-

sítunk missziókerületenként kölcsönzésre (Billy Graham videotéka) és buzdítjuk a gyülekezeteket, hogy szervezzenek külön alkalmakat – nem csak fiataloknak –, amelyeken bemutatják ezeket a filmeket, és tovább kölcsönzik pl. házi összejövetelekre.

7. Megjelentetjük a „Zeng az ének” c. kiadvány 2. füzetét, amely a gyülekezeti használaton túl alkalmas lehet pl. a sá-tormisszió céljaira is.

8. Megjelentetünk néhány szórólapot. (Kik a baptisták?, rövid missziós hitvallás, megtérésre hívogató bizonyágtételek stb.)

9. Bővítjük az evangéliumi könyvek választékát a könyvtérjesztésben, és új evangéliumi könyveket adunk ki.

Kérés, buzdítás

1. Kérjük a lelkipásztorokat, gyülekezeti munkásokat és mindazokat, akik hajlandók a vázolt célok érdekében dolgozni, hogy ne várjanak semmiféle központi irányításra, hanem saját területükön hozzanak létre missziós stratégiai csoportokat, és vizsgálják meg, mit kell tenniük az adott helyen és helyzetben.

2. Kérjük a lelkipásztorokat és mindazokat, akik vezetők, hogy rendszeresen szóljanak a lélekmentés fontosságáról, bátorítsanak a munkára, de ne csak általánosságban, hanem konkrét missziós feladatokat adva azoknak, akik vállalják a munkát.

3. Kérjük a lelkipásztorokat és a vezetőket, hogy buzdítsák a rájuk bízottakat bibliai szakaszok megtanulására, egyéni naponkénti csendesség gyakorlására, arra, hogy naponta tegyék föl a kérdést az Úrnak: „Mit akarsz, hogy cselekedjem?” – És arra, hogy engedelmeskedjenek az Úr indításának.

4. Kérjük a lelkipásztorokat és a gyülekezeteket, hogy buzdítsák a fiatalokat a lelki munkára, a tanulásra, hisz sok lelkipásztorra és missziómunkásra van szükség. Bel- és külmiszióban, gyülekezet-plántálásban elhívott és képzett testvérek tucatjaira számíthatunk.

5. Buzdítjuk a lelkipásztorokat és a gyülekezeteket, hogy találják meg a módot és az időt a Minden Korosztály Bibliaiskolájának beindítására. Rendkívül hasznos ez a munka, amit a gyülekezetek többsége már végez. Ne maradjunk ki a Biblia módszeres tanulmányozásából a misszió és a Biblia évében. Házi csoportokban is el lehet kezdeni (pl. hétköznap este) a Minden Korosztály Bibliaiskoláját.

Bárkinek szívesen adunk további információkat.

Dr. Almási Mihály
szövetségi elnök